

deVerdieping

FALSE START In zes jaar onafhankelijkheid kreeg Curaçao te maken met maar liefst vijf kabinetten, een corrupte premier en een politieke moord op de leider van de grootste partij. Het versnipperde eiland gaat **vrijdag naar de stembus**.

tekst Hans Marijnissen, Willemstad

Cruciale verkiezingen voor verdeeld Curaçao

Alleen al het centraal vaststellen van de traditionele campagne-kleur is ingewikkeld op Curaçao. In de race om de 21 zetels van de Staten, het parlement, doen maar liefst 13 partijen mee. De basiskleuren zijn zo verdeeld, maar sommige

partijen moeten hun kiezers lokken met de kleur grijs, violet, lichtblauw of zelfs magenta.

Ze hebben er folders mee bedrukt, billboards beschilderd en vlaggen geveerd. Vlaggen, vooral veel vlaggen. Rond het Waaiyat van Willemstad, op de weg naar Westpunt, maar ook diep in Otrobanda hangen de lantaarnpalen en elektriciteitsmasten vol met wuivende veelkleurigheid. Want waaien doet het altijd op Curaçao.

Het eiland dat sinds 2010 een 'onafhankelijk land' is in het Koninkrijk der Nederlanden heeft de oppervlakte van nog geen 2,5 keer Texel en het aantal inwoners van Arnhem. Maar de diversiteit in organisaties is enorm. Zo kent Curaçao maar liefst 23 vakbonden. En vrijdag bij de verkiezingen staat het stemformulier vol met partijen die doorgaans maar goed zijn voor één zetel.

Die totale politieke versnippering leidt ongetwijfeld tot een ingewikkelde formatie van een regering die vier of vijf partijen nodig heeft om een beetje te kunnen besturen. Toch zijn het vooral het gebrek aan integriteit, zoals de voortwoekerende corruptie eufemistisch wordt genoemd, en de afgenomen bestuurlijke kwaliteit, die de opbouw van het jonge land parten spelen.

Onafhankelijkheidsfeestje

Het doorsnijden van de band met Nederland leidt in 2010 bij veel Curaçaoënaars tot een emotionele keuze tijdens de eerste verkiezingen

voor het nieuwe parlement. De partijen die zich altijd tegen de band met Nederland hebben verzet, kunnen dat jaar samen een nipte meerderheid vormen. De partijen die het belang inzagen van een wat rustiger afscheid en blijvende samenwerking, net niet.

Die verkiezingsuitslag opent in ieder geval de weg voor premier Gerrit Schotte van de populistische Movementu Futuro Kòrsou (MFK), die samen met de Pueblo Soberano (Onafhankelijk Volk) van Helmin Wiels en de MAN een eerste regering weet samen te stellen.

Verscheidene keren veroordeeld wegens fraude is het nog steeds mysterie dat Schotte en enkele van zijn ministers destijds om de integriteitsscreening heen konden. Nederland zou druk hebben uitgeoefend omdat het onafhankelijkheidsfeestje op 10 oktober van dat jaar niet verstoord mocht worden. In Fort Amsterdam moest en zou de blauwe vlag gehesen worden in het bijzijn van het kroonprinselijk paar, en dat kon niet zonder regering. De screening moest dan maar ná de beëdiging worden afgerond. Zo ver is het nooit gekomen, omdat Schotte zodra hij premier was eigenhandig het hoofd van de veiligheidsdienst de laan uitstuurt.

Die valse start met Schotte is op verschillende manieren te koppelen aan de problemen waar Curaçao, zes jaar na de onafhankelijkheid, voor staat. 'Een schone droom is een nachtmerrie geworden', zegt premier Daniel Hodge als hij in 2013 na de val van Schotte korte tijd een zakenkabinet leidt om de rotzooi op te ruimen.

Toch is het volgens de Curaçaoese bestuurskundige Miguel Goede te simplistisch om Schotte alle schuld in de schoenen te schuiven. De schrijver van 'Bizar bestuur Curaçao' stelt dat het eiland ook in de steek is gelaten. 'Alsof je tegen een man zegt die aan de drank is en zijn vrouw slaat: Streep eronder en nu gaan we opnieuw beginnen. Ik zou zeggen dat die man